

στρώματα, οὕτως εἶπεν, τῶν ἱστορικῶν τῆς ἀναμνήσεων, μὲ τὸν φυρμὸν ἐκείνον τὸν ἀλλόκοτον τῶν ἐπιπροσθέτων εὐτελῶν κτιρίων ἀπέναντι τῶν ἐξοχωτάτων μνημείων τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης, φυρμὸν μαρτυροῦντα ὅμως εὐγλωτ-
τως τὰς ἀλγεῖνὰς περιπετείας τοῦ ἔθνους καὶ τῶν προ-
γονικῶν αὐτοῦ κειμηλίων, ὅπως τὴν ἀπεικόνισεν ἀνέκθην
ἡ τέχνη ἐν ἐλαιογραφίαις, ὕδατογραφίαις, λιθογραφίαις,
φωτογραφίαις, ὅπως τὴν γνωρίζει δι' αὐτῶν πᾶσα ἡ οἰ-
κουμένη, τοιαύτη πρέπει νὰ μείνῃ ἡ Ἀκρόπολις. Ἡ τοῦ-
λάχιστον πᾶσα ἀπόφασις περὶ μεταβολῆς αὐτῆς καὶ τοι-
αύτης μάλιστα οὐσιώδους δὲν πρέπει νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν
ἰδιοτροπίαν ἢ τὴν φαντασιοπληξίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ ἢ
ἐνὸς ὑπαλλήλου. Πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἔγκρισις εἰδημό-
νων, ἡ ἐπικύρωσις τῶν καλλιτεχνῶν, οὐδὲ πρέπει νὰ πα-
ραβλεφθῇ ἡ συναίνεσις τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, φρονοῦ-
μεν, ὅστις εἶνε ὁ φυσικὸς θεματοφύλαξ τοῦ σεπτοῦ μνη-
μείου. Τὸ ὅτι προηγήθη ἐν σφάλμα καὶ ἐκρημνίσθη ἄλλοτε
ὁ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Ἑνετικὸς πύργος, χωρὶς κανὲν πρα-
κτικὸν ὄφελος, δὲν εἶνε λόγος ἀποχρῶν, ὅπως διαπραχθῇ
νῦν καὶ δεύτερον σφάλμα σοβαρώτερον. Τὰς λέξεις ταύτας
ἐχαράξαμεν μὲ ἀληθῆ πόνον ψυχῆς, ἔχομεν δὲ τὴν πεποί-
θησιν, ὅτι ἡ γνώμη μας θὰ εὖρῃ τὴν προσήκουσαν ὑπο-
στήριξιν παρὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὑπὲρ τῶν ἱστο-
ρικῶν μνημείων καὶ τρέφουσιν ἀληθῆ πρὸς τὴν τέχνην ἀ-
γάπην.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεδόθη εἰς τὸ Χάνι τῆς
Γραβίας ἐπισήμως ἡ πρὸ πολλοῦ ὀφειλομένη αὐτῷ τιμὴ
καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Κυργου-
σίου. Ὅταν ἔρριψε τὴν ιδέαν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνη-
μείου ὅλοι εἶπον « γάνει τὸν καιρὸν τοῦ ἀδίκως ». Πόσον
ὅμως εἶχον ἄδικον!

Ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ αὐτὴ ἡ Ἑθνικὴ ἐορτὴ μικρὸν
ἐδέησε νὰ λάβῃ πολιτικὸν χαρακτήρα. Δὲν ἔλειψαν βε-
βαίως καὶ αἱ διαδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὲρ
τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἀτυχῶς δὲν εἴμεθα παρόντες διὰ
νὰ πεισθῶμεν περὶ τῶν κυβερνητικῶν ἢ ἀντιπολιτευομένων
αἰσθημάτων τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ δὲν πιστεύομεν,
ὅτι εἰς Δαδί ὁ κ. Βουλπιώτης ἐνεθουσίχαι τὰ πλήθη διὰ
φλογερὰ ἀγορεύσεως, ὡς ἐγράφη, διότι ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει θὰ ἦνκαπε τὸ Δαδί καὶ θὰ εἴχομεν ἀναπόφευκτον
πυρκαϊάν, πρᾶγμα τὸ ὅποσον ἡδύνετο νὰ ἀναγκάσῃ πρὸς
παρέμβασιν τὸν πκρόντα ἐκεῖ εἰσχυγγελέκ κ. Καρτζῆν.

Εὐτυχῶς κατὰ τὴν ἐορτὴν μόνον πέντε ὠμίλησαν ἀπαγ-
γείλαντες 2 1/2 λόγους, διότι οὐδεὶς ἀπήγγειλεν ὁλόκλη-
ρον τὸν λόγον του. Βλέπων τις τὸν κ. Δηληγιάννην καὶ
τινας ἄλλους ἔλεγε :

— Περίεργον! νὰ ἔχωμεν τόσον ὀλίγους λόγους ἐνῶ
εἶνε ἐδῶ τόσοι ἄνδρες λογάδες!

Ὁ κ. Δηληγιάννης βεβαίως θὰ ἐπέστρεψε κατενθουσια-
σμένος. Ἦκουσε τὰ βαρβαρόφωνα ὅργανα καὶ οὐ μόνον

τοῦτο ἀλλ' εἶδε καὶ τὸν Βασιλέα νὰ κολλᾷ ἐπὶ τοῦ μετώ-
που τῶν παικτῶν τῶν βαρβαρόφωνων τούτων ὀργάνων
χρυσᾷ νομίσματα. Τοῦτο τί ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἐπιδόκι-
μᾶται ἡ πολιτικὴ τῆς 7^{ης} Ἀπριλίου;

Περίεργος μὲς ἐφάνη ὁ τρόπος δι' οὗ περιεγράφῃ ὑπὸ
τοῦ κ. Δηληγιάννη εἰς τὴν «Πρωίαν» ἡ ἐορτὴ ἀδικόπως
ἐγράφετο : «τὸ Χάνι μας εἶνε θέσις . . .» «τὸ Χάνι μας
ἐφκίνετο . . .»

Εἰς ἀναγνώστης :

Μὰ τί διάβολο! Γιὰ τὸ Χάνι τῆς Γραβίας πρόκειται
ἢ γιὰ τὸ Χάνι τοῦ Ντεληγιάννη;

Τσοπανάιος

Η ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΕΚΛΟΓΗ

Ἐξοκώτατο Καρίλαο Τρικούπη Πρωτοπουργὸ Ἑλλάδος.

Ἐκλογὴ μεκλογὴ ἄκουγα, ἄμμα τί πρᾶμμα εἶνε ντὲν ἤξερα . . .
Τρία χρόνια τώρα Λάρισα κάτιστα, χαλβάδες πούλαγα, γρόσια κα-
ζάντησα, ἄφεριμ! νοικοκ'ρη ἄνθρωπο εἶμαι, ἰστέ ψηφοφόρο ἔγαινα,
ντημάτη, ἔερσελαμ! Ἰψήφο μου τάντα ντοβλέτι ἔντινα. Ἀστρονόμο
ἔλεγε, νομάρχη ἔλεγε, τζάνουμ, ντόσε ἰψήφο σου ἐκεῖ, ἐγὼ ἔντινα
ἄνθρωπο καλὸ εἶμαι, ἀγαπῶ ντοβλέτι! πῆσις μῖσις, ντωροτοκία μω-
ροντοκία, ἐγὼ χαμπάρι ντὲν εἶνα. Ἀστεριάντη παπποῦ πέτανε, ἀρ-
τίκ Θεὸς χωρίστονε, καλὸ ἄνθρωπο ἦτανε! ἀντιπολιτευόμενο ἦτανε,
γιόδαμ ἰψήφο τὰ τοῦ ἔντινα. Τώρα ἰστέ τί τὰ κάνουμε; Κουμπάρο
μου Χατζῆ Βασίλη λέει τώρα Λογιώτατο βγάλουμε βουλευτὴ!
Βάι, βάι! εἶπα ἐγὼ, κιοπόγλο κιοπέκ, Λογιώτατο ἄνθρωπο πῶς νὰ
βγάλωμε γιά; Λογιώτατο σασκίνη ἄνθρωπο εἶνε. Βαβυλωνία ντὲν
ντιάσασε; λέει λόγια φιλὸν φαλάν. Ἀρτίκ πάει πλειά, Χατζῆ Βα-
σίλη λέει. Ντοβλέτι τέλει Λογιώτατο! Εἶπα ἐγὼ, τὰ γράψω πρω-
τοπουργό, ἀναφορά τὰ κάνω, Ντοβλέτι τὰ ρωτήσω, μπακαλοῦμ.

Κύριε Πρωτοπουργέ, πόδια σου νὰ φιλήσω, χέρια σου νὰ φιλήσω,
ἰσκυλὶ σου νὰ γενῶ, Λογιώτατο ἄνθρωπο τί τέλεις; Μήτε κρίσι μήτε
ἰλάρι ντὲν ἔκει! Λογιώτατο πάει Βουλὴ μέσα ὀλοῦρμε; Ἑλληνικά
τὰ μιλάει, κανεῖς ντὲν κοταλαδαίνει χίτζ. Ἰστέφανο Ξένο ντὲν εἶνε-
τες, γράφει ριζήνωρ, μηξήνωρ ἄμμα τί πρᾶμμα λέει ντὲν ἡξέρεσι κι'
αὐτὸς γιά; Λογιώτατος ἔκει Πανεπιστήμιο πρόκοφε ντέ! ἄμμα
Βουλὴ μέσα σάν ἔκει, λοῦς κοπῆς πρᾶμματα τὰ γαίνουν.

Κύριε Πρωτοπουργέ, Λογιώτατο ἄφησε! γιὰτὸ ἄνθρωπο εἶνε,
ντουλειά του κάνει, γρόσια στὸ κεμέρι του ἔκει. Χίτζ ὀλμάσα ἄλλο
ἄνθρωπο δὲν θρέτηκε; Ἐπειτα Λογιώτατο γιὰτὸ, ἰωργιάντη γιὰ-
τὸ, ντόο γιὰτὸ σάν μαλλώσου, πεταίνει τὸ ἄρρωστο, Τεσσαλία
ἀρτίκ χάτηκε! Κύριε Πρωτοπουργέ, κάμε ἰνσάφι! Ἀστεριάντη
παπποῦ — καλὸ ἄνθρωπο ἦτανε. Τεὸς χωρίστονε! — Ντεληγιάννη
κόμμα ἦτανε, Ντεληγιάννη φουκαρὰ ἄνθρωπο εἶνε, κεσάτια πολλὰ
ἔκει. Σύλλογο Μύλλογο ἰψήφησε, πάει! κόμμα του ἀκρίντα ἔπασε
ζάβαλη. Ἄιντε ἄφησε νὰ πάρῃ ἕνα, τζάνουμ ἰψυχικό τὰ κάνης!

Κύριε Πρωτοπουργέ, πόδια σου νὰ φιλήσω, χέρια σου νὰ φιλήσω
ἄντα, ἄφησε Λογιώτατο, ὅποιο τέλουμ' ἐμεῖς βγάζομε. Γιούτς μπελᾶ
Λογιώτατο ντὲν βγαίνει. Ντοβλέτι τὰ ντωπιαστή. Ντεληγιάννη σα-
ματὰ τὰ κάνῃ ἄρτρα, μάρτρα γράφει «Πρωίαν» πῶς ὁ τόπος ἰστέ
Ντεληγιάννη τέλει, σαστισμένο ἄνθρωπο εἶνε, λόκο λαπαντζῆ.

Κύριε Πρωτοπουργέ, ἄκουσε ἀναφορά! καρτιά μου αὐτὸ ὤρεψε!
Ἐγὼ χαλβατζῆ ἄνθρωπο εἶμαι ἄμμα τὸ χρέος μου τὸ ἡξέρω καὶ
ἰστέλνο μαζί πεσκέσι ἕνα κουτί χαλβά νὰ τὸ φάτε μαζί μὲ τὸ
κύριον Λομπάρντο.

ΧΑΙΖΗ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ

ντοβλός σας

Διὰ τὸ ἀκριβές

ΣΤΡΕΨΙΔΟΗΣ